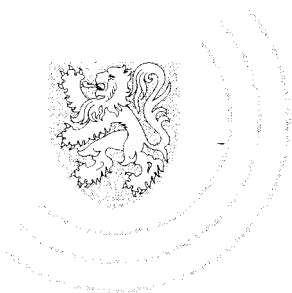

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2000-2001

21 juni 2001

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de Euromediterrane overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië anderzijds, de bijlagen 1 tot VII, de protocollen 1 tot 4 en de slotakte, ondertekend in Brussel op 24 november 1997*

* De tekst van de Overeenkomst ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEMORIE VAN TOELICHTING

1. ALGEMENE BESPREKING**1. Betekenis van de Overeenkomst****1.1. Achtergrond**

Sinds de tweede helft van de jaren zeventig heeft de Europese Gemeenschap (EG) samenwerkingsovereenkomsten gesloten met een aantal mediterrane landen. Zo werden overeenkomsten gesloten met Algerije, Marokko en Tunesië in 1976. en met Egypte, Libanon en Syrië in 1977. Ook met Jordanië werd op 18 januari 1977 een samenwerkingsovereenkomst gesloten.

Op 20 september 1994 uitte Jordanië de wens om voorbereidende onderhandelingen te beginnen met de Europese Commissie teneinde de betrekkingen met de Europese Unie (EU) op een nieuwe grondslag te stellen en een nieuwe impuls te geven. De overeenkomst van 1977 werd als ontoereikend beschouwd in het licht van de belangrijke wijzigingen die zich sedertdien voordeden in Europa en in het Nabije Oosten.

Op basis van de richtlijnen aangenomen door de Raad van de Europese Unie, startte de Commissie onderhandelingen met Jordanië. Op 15 september 1997, na verschillende onderhandelingsronden, stelde de Raad Algemene Zaken vast dat de onderhandelingen voltooid waren. Op 24 november 1997 volgde de ondertekening van de Euromediterrane Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië, anderzijds.

1.2. Doel van de Overeenkomst

De Overeenkomst beoogt een associatie tot stand te brengen tussen de Europese Gemeenschappen (de Europese Gemeenschap, de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie) en hun lidstaten, enerzijds, en het Koninkrijk Jordanië, anderzijds.

De Overeenkomst kadert in het streven van de EU naar de versterking van haar mediterrane beleid, waarvan de richtsnoeren werden vastgelegd door de Europese Raad van Essen van 9 en 10 december 1994 en de Europese Raad van Cannes van 26 en 27 juni 1995. Het Europese beleid heeft als doel

aan het partnerschap met de landen in het Middellandse Zeegebied een nieuwe dimensie te geven en bij te dragen tot de ontwikkeling van deze regio in een klimaat van vrede, veiligheid en stabiliteit.

De Overeenkomst creëert een algemeen en evenwichtig kader waarin de banden met Jordanië verder kunnen aangehaald worden. De wederzijdse betrekkingen berusten op wederkerigheid, partnerschap, gezamenlijke ontwikkeling en eerbied voor de beginselen van de democratie en de mensenrechten. Op basis van de beginselen, brengt de Overeenkomst een regelmatige politieke dialoog tussen de Partijen en een vrijhandelszone tot stand. Verder wordt de samenwerking op economisch, commercieel, sociaal en financieel gebied uitgebreid of geïntensifieerd.

1.3. De Overeenkomst vormt een zogenaamd 'dubbel gemengd' verdrag

In de Europese rechtsorde heeft de Overeenkomst met Jordanië een gemengd karakter, aangezien ze betrekking heeft op zowel exclusief communautaire aangelegenheden als op materies die onder de bevoegdheid van de lidstaten vallen. Dit wil zeggen dat de Overeenkomst door elk van de lidstaten dient geratificeerd te worden.

Ook naar Belgisch recht gaat het hier om een gemengd verdrag. De Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), een adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie "Buitenlands Beleid" (ICBB), stelde tijdens haar vergadering van 18 september 1996 vast dat de Overeenkomst materies behandelt die vallen onder de bevoegdheden van de federale overheid, de Gemeenschappen en de Gewesten. Op dezelfde vergadering werd bepaald dat de ondertekening van de Overeenkomst zou geschieden volgens formule 3 van de ICBB, d.w.z. "één enkele ondertekening met volmachten van alle betrokken overheden, in naam van het Koninkrijk België, doch met vermelding van alle betrokken entiteiten onder de handtekening". Het advies van de WGV van 18 september 1996 werd door de leden van de ICBB goedgekeurd via een schriftelijke procedure.

2. Bestaande betrekkingen met de verdragspartner**2.1. Betrekkingen tussen Jordanië en de Europese Unie**

Sedert het einde van de jaren zeventig heeft de Europese Gemeenschap samenwerkingsovereenkomsten gesloten met de meeste landen van het Mid-

dellandse Zeegebied. Deze overeenkomsten voorzien in de vrije toegang voor industriële goederen tot de communautaire markten en de preferentiële toegang voor landbouwproducten. Op financieel vlak werd samengewerkt op basis van vijfjaarlijkse protocollen die financiële middelen ter beschikking stellen voor ontwikkelingsprojecten en economische samenwerking.

Na de val van de Berlijnse Muur begon de Commissie een nieuw Middellandse Zeebeleid uit te tekenen. Dit nieuwe beleid steunt onder andere op het onderhandelen en sluiten van zogenaamde Euromediterrane overeenkomsten met de landen uit deze regio. Zo werden reeds Euromediterrane akkoorden gesloten met Tunesië, Israël en Marokko. In deze associatieakkoorden staan vier belangrijke aandachtspunten centraal :

- de politieke dialoog ;
- de industriële vrijhandel ;
- de economische, sociale en culturele samenwerking ;
- een passende financiële samenwerking.

Het versterken van de economische banden wordt beschouwd als een belangrijk middel om het partnerschap met de landen van het Middellandse Zeegebied wezenlijk uit te diepen. De ondertekening van de Euromediterrane Overeenkomst met Jordanië zal, volgens de Commissie. "bijdragen tot het welslagen van de in Jordanië aan de gang zijnde structurele aanpassingen en de parallele totstandbrenging van vrijhandel tussen Jordanië en zijn burens, vooral Egypte, Israël en de Palestijnse Gebieden vergemakkelijken".¹ De Overeenkomst zou aldus een krachtige stimulans zijn voor een grotere stabiliteit in de gehele regio.

2.2. **Betrekkingen tussen Jordanië en België / Vlaanderen**

Jordanië behoort niet tot de prioritaire buitenlandse partners van Vlaanderen. De officiële contacten tussen het Koninkrijk en Vlaanderen zijn dan ook zeer gering.

In 1996 en 1997 werd wel een overeenkomst onderhandeld tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) en Jordanië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investe-

ringen. Die overeenkomst werd geparafeerd te Amman op 24 maart 1997. De Vlaamse regering keurde de tekst goed en verleende machtiging tot ondertekening op 18 februari 2000.

Van 15 tot 21 april 2000 organiseerde Export Vlaanderen een handelszending naar de Palestijnse Autonome Gebieden en Jordanië. De toenmalige Vlaamse minister bevoegd voor buitenlandse handel nam het voorzitterschap van de zending waar.

De volgende cijfers geven een beeld van de handelsrelaties tussen Jordanië en België/Vlaanderen. In 1998 bedroeg de uitvoer van België naar Jordanië ongeveer 3 miljard 227 miljoen BEF, waarvan Vlaanderen 2 miljard 136 miljoen BEF voor haar rekening nam. In 1999 bedroeg de Belgische uitvoer naar Jordanië 3 miljard en 90 miljoen BEF ; de Vlaamse uitvoer steeg lichtjes tot 2 miljard 160 miljoen BEF. Hierdoor situeert Jordanië zich op de 69e plaats wat de Vlaamse export betreft (op een totaal van 227 uitvoerlanden). In de eerste negen maanden van 2000, bedroeg de uitvoer reeds 3 miljard 26 miljoen op Belgisch niveau en 2 miljard 36 miljoen op Vlaams niveau. De belangrijkste Vlaamse exportproducten zijn : chemische producten (ong. 25 %), producten van de voedselindustrie (ong. 20 %) machines, toestellen en elektrisch materieel (12.6 %).²

11. **SPECIFIEKE BESPREKING VAN DE OVEREENKOMST**

1. **Totstandkoming en ondertekening van de Overeenkomst**

Het oude samenwerkingsakkoord van 18 januari 1977 trad in werking op 1 januari 1979 voor een onbepaalde duur. In de loop van 1992 bleek uit verkennende gesprekken dat er wederzijdse interesse bestond om een nieuw akkoord te sluiten en intensere samenwerking mogelijk te maken. Op 12 juni 1995 werd de Commissie door de Raad gemachtigd om de onderhandelingen met Jordanië aan te vatten.

Tijdens de onderhandelingen hechtte Jordanië vooral belang aan de verbetering van de toegang van bepaalde landbouwproducten uit de Jordaanvallei tot de gemeenschappelijke markt. Gezien de kleine oppervlakte cultuurgrond in die vallei zouden hier voor de EG echter slechts geringe hoeveelheden mee gemoeid zijn. Bovendien wenste

¹Toelichting van de Commissie bij de Aanbeveling voor een Besluit van de Raad. 31 mei 1995, SEC(95) 418 def.

² Cijfers van Export Vlaanderen.

Jordanië de wetenschappelijke en industriële samenwerking te bevorderen en rekende het op de financiële en technische steun van de EG om de productiviteit van zijn industriële sectoren te vergroten.³

Na twee jaren van onderhandelingen werd in de marge van de tweede Euromediterrane topconferentie, gehouden op 15 en 16 april 1997 in Valetta (Malta), een punt gezet achter de onderhandelingen en parafeerde de Commissie de verdragstekst.

De ondertekeningsceremonie vond plaats te Brussel op 24 november 1997. Omdat het naar Europees recht om een zogenaamd gemengd verdrag gaat, werden België en de andere lidstaten van de EU verwacht de Overeenkomst mede te ondertekenen.

Op 3 juni 1997 besliste de Vlaamse regering haar goedkeuring te hechten aan de Overeenkomst en de federale minister van Buitenlandse Zaken te machtigen om de Overeenkomst mede namens de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest te ondertekenen. De Belgische ondertekening geschiedde volgens formule 3 van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), d.w.z. "één enkele ondertekening met volmachten van alle betrokken overheden, in naam van het Koninkrijk België, doch met vermelding van alle betrokken entiteiten onder de handtekening".

Op 20 april 2001 besliste de Vlaamse regering haar principiële goedkeuring te hechten aan het voorontwerp van decreet houdende instemming met de Overeenkomst en de minister bevoegd voor het buitenlands beleid en de Europese aangelegenheden te gelasten het advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving, in te winnen. De Raad van State heeft op 10 mei 2001 haar advies verleend; een gedetailleerde bespreking hiervan is verder in deze tekst terug te vinden.

2. Inhoud van de Overeenkomst

De Overeenkomst bestaat uit 107 artikelen, waarvan de draagwijdte in 7 bijlagen en 4 protocollen nader wordt omschreven. Hierna worden de belangrijkste bepalingen aangestipt, met de nadruk op de artikelen die relevant zijn voor het beleid van de Vlaamse overheid.

³ Toelichting van de Commissie bij de Aanbeveling voor een Besluit van de Raad. 1 mei 1995. SEC(95) 418 def.

Doelstelling (Preambule en artikelen 1 en 2)

De Partijen wensen de historische banden tussen de Gemeenschap en Jordanië te versterken op basis van wederkerigheid, solidariteit, partnerschap en gezamenlijke ontwikkeling. In artikel 1 wordt de doelstelling van de associatie als volgt omschreven :

- een passend kader tot stand brengen voor de politieke dialoog ;
 - de voorwaarden vastleggen voor de geleidelijke liberalisering van het goederen-, diensten- en kapitaalverkeer ;
 - het ontwikkelen van evenwichtige economische en sociale betrekkingen ;
 - het verbeteren van de levensomstandigheden en de arbeidsvoorwaarden en het versterken van de productiviteit en de financiële stabiliteit ;
- het aanmoedigen van de regionale samenwerking met het oog op de vreedzame coëxistentie en de regionale stabiliteit ;
- het bevorderen van de samenwerking op andere gebieden van wederzijds belang.

De Partijen drukken ook hun gehechtheid uit aan de eerbiediging van de mensenrechten en aan de politieke en economische vrijheden waarop de associatie wordt gegrondvest. Overeenkomstig artikel 2 van de Overeenkomst vormen deze beginselen een essentieel onderdeel van de Overeenkomst.

Titel 1: Politieke dialoog (artikelen 3-5)

Teneinde de stabiliteit in de mediterrane regio te bevorderen en een klimaat van wederzijds begrip te scheppen, wordt een regelmatige politieke dialoog tot stand gebracht. De dialoog betreft alle vraagstukken die van wederzijds belang zijn en zal zowel op ministerieel als op ambtelijk niveau plaatsvinden, met optimale gebruikmaking van alle beschikbare diplomatieke kanalen.

Titel 11: Vrij verkeer van goederen (artikelen 6-29)

Over een periode van ten hoogste 12 jaar brengen de Partijen geleidelijk een vrijhandelszone tot stand, volgens de in de overeenkomst beschreven wijze en in overeenstemming met de bepalingen van de Wereldhandelsorganisatie (WTO).

Wat de industrieproducten betreft, worden producten van oorsprong uit Jordanië bij invoer in de Gemeenschap toegelaten met vrijstelling van douanerechten en heffingen van gelijke werking, en zonder kwantitatieve beperkingen of andere maatregelen van gelijke werking (artikel 9). De douanerechten en heffingen van gelijke werking die bij invoer in Jordanië van toepassing zijn op producten van oorsprong uit de Gemeenschap worden ofwel meteen afgeschaft, ofwel geleidelijk afgeschaft of verminderd. Voor een aantal producten gelden dus een overgangsfase en een tijdschema, overeenkomstig artikel 11 en de gedetailleerde bijlagen. Voor de producten opgesomd in bijlage IV, ten slotte, zal de Associatieraad vier jaar na de inwerkingtreding van de Overeenkomst een liberaliseringschema opstellen (artikel 11, paragraaf 5).

Mits inachtneming van duidelijk omschreven voorwaarden mag Jordanië buitengewone maatregelen van beperkte duur nemen in de vorm van een verhoging of wederinstelling van douanerechten, ter bescherming van jonge industrieën of bepaalde sectoren waarin herstructureringsmaatregelen plaatsvinden of die met andere grote moeilijkheden kampen.

Wat het onderlinge handelsverkeer in landbouwproducten betreft, stellen de Partijen geleidelijk een grotere liberalisering in (artikel 15). De gedetailleerde regelingen worden beschreven in Protocol 1 (voor landbouwproducten van oorsprong uit Jordanië) en in Protocol 11 (landbouwproducten van oorsprong uit de Gemeenschap). Vanaf 1 januari 2002 zullen de Partijen de situatie onderzoeken met het oog op het vaststellen van de door hen vanaf 1 januari 2003 toe te passen liberaliseringsmaatregelen.

De artikelen 18 tot en met 29 bevatten een aantal algemene bepalingen en begeleidende maatregelen die de totstandbrenging van de vrijhandelszone moeten vergemakkelijken. Het gaat onder meer om een vrijwaringsclausule, een anti-dumpingsclausule, een discriminatieverbod en een bepaling inzake beperkingen op de invoer uit hoofde van de bescherming van de openbare zedelijkheid, de openbare orde en de gezondheid (artikel 27).

Titel 111: Recht van vestiging en diensten (artikelen 30-47)

De Gemeenschap en haar lidstaten kennen voor de vestiging van Jordaanse ondernemingen de meest-begunstigingsbehandeling toe. Voor dochterondernemingen gevestigd in een lidstaat van de EG geldt dat geen minder gunstige behandeling kan worden toegekend dan die welke aan enig bedrijf uit de

Gemeenschap wordt toegekend. Voor Europese ondernemingen in Jordanië gelden mutatis mutandis dezelfde regelen (artikel 30). Voor het vervoer door de lucht, over de binnenwateren en over zee wordt een uitzondering voorzien en wordt een aparte regeling uitgewerkt (artikel 31).

De Partijen doen alles wat in hun vermogen ligt om geleidelijk het verlenen van diensten mogelijk te maken door ondernemingen die zijn gevestigd op het grondgebied van een andere Partij dan die van de persoon voor wie de diensten worden verricht (artikel 37).

De Partijen verbinden zich tot het daadwerkelijk toepassen van het beginsel van onbeperkte toegang tot de internationale maritieme markt en het internationaal maritiem vervoer op commerciële basis (artikel 39).

De Partijen zullen bovendien deze titel verder ontwikkelen met het oog op de totstandkoming van een «overeenkomst inzake economische integratie» zoals bepaald in artikel 5 van de algemene overeenkomst inzake de handel in diensten (GATS). De Associatieraad doet de nodige aanbevelingen voor de uitvoering van deze doelstelling vijf jaar na de inwerkingtreding van de Overeenkomst (artikel 40).

Titel IV : Betalings- en kapitaalverkeer en andere economische bepalingen (artikelen 48-58)

Wat het betalings- en kapitaalverkeer betreft, kunnen volgende bepalingen aangestipt worden :

- Betalingen in verband met het verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal in het kader van deze Overeenkomst zijn vrij van beperkingen (artikel 48).
- Voor het kapitaalverkeer van de Gemeenschap naar Jordanië en het kapitaalverkeer met betrekking tot de directe investeringen van Jordanië naar de Gemeenschap, gelden geen beperkingen (artikel 49). De Partijen zullen overleg voeren met het oog op de volledige liberalisering van het kapitaalverkeer, zodra de voorwaarden daartoe zijn vervuld.
- Wanneer in uitzonderlijke omstandigheden het onderlinge kapitaalverkeer ernstige moeilijkheden veroorzaakt of dreigt te veroorzaken voor het wisselkoersbeleid of het monetair beleid van één van de Partijen, dan kunnen de Gemeenschap of Jordanië, overeenkomstig de bepalingen van de GATS of de IMF-overeen-

komst het kapitaalverkeer tussen de Gemeenschap en Jordanië voor een periode van ten hoogste 6 maanden aan vrijwaringsmaatregelen onderwerpen. Dit kan enkel indien dergelijke maatregelen strikt noodzakelijk zijn (artikel 51).

- In uitzonderlijke omstandigheden en overeenkomstig de bepalingen van de GATT en het IMF, kunnen de Partijen beperkende maatregelen treffen met betrekking tot lopende transacties, indien zich met betrekking tot de betalingsbalans van één of meer lidstaten van de Gemeenschap of Jordanië, ernstige moeilijkheden voordoen of dreigen voor te doen (artikel 52).

De bepalingen inzake mededinging zijn gebaseerd op de in de Gemeenschap geldende voorschriften, volgens welke alle gedragingen die strijdig zijn met de vrije mededinging hetzij in de vorm van staatssteun, hetzij door overeenkomsten tussen ondernemingen dan wel door het misbruik maken van een machtspositie, niet zijn toegestaan (artikel 53). De Associatieraad zal binnen een termijn van vijf jaar de nodige maatregelen vastleggen voor de uitvoering van deze voorschriften.

De Partijen waarborgen ook een adequate en effectieve bescherming van intellectuele, industriële en commerciële eigendomsrechten overeenkomstig de hoogste internationale normen (artikel 56).

Verder streven de Partijen ernaar de verschillen op het gebied van harmonisatie en conformiteitsbeoordeling te beperken (artikel 57) en de overheidsopdrachten op een wederzijdse basis geleidelijk te liberaliseren (artikel 58).

Titel V : Economische samenwerking (artikelen 59 -79)

De economische samenwerking heeft als doel de duurzame economische en sociale ontwikkeling in Jordanië te ondersteunen. De Partijen zullen hun economische samenwerking versterken, tot wederzijds voordeel en overeenkomstig de doelstellingen van deze Overeenkomst (artikel 59).

De economische samenwerking richt zich in de eerste plaats op sectoren waar zich interne problemen voordoen, of die de gevolgen ondergaan van de liberalisering van het handelsverkeer tussen Jordanië en de Gemeenschap (artikel 60). Voorts wordt bij de samenwerking prioriteit gegeven aan de sectoren die de economieën van Jordanië en de Gemeenschap dichter bij elkaar brengen, met name de sectoren die groei en werkgelegenheid

scheppen. De bescherming van het milieu en het ecologische evenwicht dienen bij de economische samenwerking in aanmerking te worden genomen.

Tussen de twee Partijen wordt een regelmatige economische dialoog tot stand gebracht die alle terreinen van het macro-economisch beleid bestrijkt. Verder wordt de economische samenwerking verwezenlijkt door middel van regelmatige uitwisseling van informatie en ideeën, door adviesverlening, technische en administratieve bijstand en door de bevordering van joint ventures (artikel 61).

De Overeenkomst voorziet in samenwerking in tal van sectoren en bevat, met betrekking tot al deze sectoren, nader omschreven doelstellingen. Verder geeft ze aan op welke terreinen de samenwerking dient te worden toegespitst. Hierna worden enkel de voor Vlaanderen relevante domeinen toegelicht :

- Wat onderwijs en opleiding betreft, richt de samenwerking tussen de Partijen zich op het verbeteren van het onderwijs en de beroepsvorming. Beroepsopleidingen in het kader van de herstructurering van de industrie krijgen hierbij speciale aandacht. De samenwerking bevordert tevens de totstandkoming van contacten tussen gespecialiseerde instanties in de Gemeenschap en Jordanië en de uitwisseling van informatie en ervaringen (artikel 63).
- De wetenschappelijke en technologische samenwerking is gericht op het bevorderen van permanente banden, het versterken van de onderzoekscapaciteit van Jordanië en het stimuleren van technologische innovatie (artikel 64).
- De samenwerking op het vlak van milieubescherming concentreert zich op: woestijnvorming, de kwaliteit van het zeewater en de vervuiling van de zee, het beheer van de watervoorraden, energiegebruik, afvalbeheer, industriële ontwikkeling en veiligheid, landbouw, milieu-educatie, enz. (artikel 65).
- De industriële samenwerking richt zich voornamelijk op de modernisering en de herstructurering van de Jordaanse industrie, de samenwerking tussen het midden- en kleinbedrijf in beide Partijen, de overdracht van technologie, de stimulering van innovatie, etc. (artikel 66).
- In de landbouwsector concentreert de samenwerking zich onder meer op: de diversificatie van de productie, milieuvriendelijke landbouw-

methoden, technische bijstand en scholing, harmonisatie van normen, enz. (artikel 71).

- De samenwerking op het vlak van toerisme staat in het teken van de betere seizoensspreiding, de informatievoorziening voor toeristen en de bescherming van hun belangen, het cultureel erfgoed, de wisselwerking tussen toerisme en milieu, enz. (artikel 75).

Verder wordt samenwerking voorzien op de volgende domeinen : investeringen (artikel 67), normalisatie en conformiteitsbeoordeling (artikel 68), aanpassing van wetgeving (artikel 69), financiële diensten (artikel 70), vervoer (artikel 72), informatie en telecommunicatie (artikel 73), energie (artikel 74), douane (artikel 76), statistiek (artikel 77), witwassen van geld (artikel 78) en de bestrijding van drugs (artikel 79).

Titel VI : Sociale en culturele samenwerking (artikelen 80 - 95)

Er wordt een regelmatige dialoog ingesteld over elk sociaal onderwerp dat voor de Partijen van belang is om vooruitgang te bewerkstelligen wat betreft het verkeer van werknemers, de gelijke behandeling en de sociale integratie van onderdanen van de Partijen die legaal op het grondgebied van de andere Partij verblijven. De dialoog heeft voornamelijk betrekking op immigratievraagstukken (artikel 80).

De Partijen erkennen het belang van sociale ontwikkeling als een essentiële component van economische ontwikkeling. De volgende activiteiten zijn prioritair: vermindering van de migratiedruk door het scheppen van werkgelegenheid en het ontwikkelen van onderwijs in emigratiegebieden, reïntegratie van teruggestuurde illegale immigranten, bevordering van de rol van de vrouw in het sociale en economische ontwikkelingsproces, ontwikkeling van programma's voor gezinsplanning, verbetering van het stelsel van sociale zekerheid, de gezondheidszorg en de levensomstandigheden in achtergestelde gebieden, uitwisselings- en vrijetijdsprogramma's voor jongeren (artikel 82).

De Partijen verbinden zich ertoe een vaste basis te leggen voor een duurzame culturele dialoog en een permanente culturele samenwerking. Bij het vaststellen van samenwerkingsprogramma's wordt bijzondere aandacht besteed aan jongeren, aan zelfexpressie en communicatievaardigheden en aan monumentenzorg en verbreiding van cultuur. De Partijen komen overeen dat de bestaande culturele

programma's kunnen worden uitgebreid (artikel 85).

Titel VII : Financiële samenwerking (artikelen 86-88)

De financiële samenwerking wil bijdragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen van de Overeenkomst, met name via het bevorderen van de modernisering van de economie, het stimuleren van particuliere investeringen en activiteiten die werkgelegenheid scheppen, het opvangen van de gevolgen voor de Jordaanse economie van de geleidelijke instelling van een vrijhandelszone en het ondersteunen van het sociaal beleid (artikel 86). Met het oog op een gecoördineerde aanpak van macro-economische en financiële problemen die uit de tenuitvoerlegging van de Overeenkomst zouden kunnen voortvloeien, besteden de Partijen bijzondere aandacht aan de ontwikkelingen in het handelsverkeer en de financiële betrekkingen tussen de Gemeenschap en Jordanië (artikel 88).

Titel VIII : Institutionele algemene en slotbepalingen (artikelen 89 - 107)

De Overeenkomst voorziet in de oprichting van een Associatieraad op ministerieel niveau en een Associatiecomité op ambtelijk niveau. De Associatieraad komt eenmaal per jaar bijeen, of telkens wanneer de omstandigheden zulks vereisen. De raad behandelt alle belangrijke vraagstukken die zich in het kader van de Overeenkomst voordoen alsmede alle andere bilaterale of internationale vraagstukken van gemeenschappelijk belang (artikel 89).

De Associatieraad wordt beurtelings voorgezeten door een lid van de Raad van de EU en een lid van de regering van het Koninkrijk Jordanië (artikel 90). De Associatieraad neemt ook maatregelen ter bevordering van de samenwerking en de contacten tussen het Europees Parlement en het parlement van Jordanië (artikel 96).

Elk van de Partijen kan een geschil dat verband houdt met de toepassing of de interpretatie van de Overeenkomst aan de Associatieraad voorleggen. Indien de Associatieraad het geschil niet kan beslechten, wordt een arbitrageprocedure voorzien (artikel 97).

Het Associatiecomité houdt toezicht op het beheer van de Overeenkomst (artikel 92). Het wordt beurtelings voorgezeten door een vertegenwoordiger van het Voorzitterschap van de Raad van de EU en

door een vertegenwoordiger van de regering van het Koninkrijk Jordanië (artikel 93).

De Overeenkomst wordt voor onbepaalde tijd gesloten. Elk van de Partijen kan de Overeenkomst door kennisgeving aan de andere Partij opzeggen. Zes maanden na de kennisgeving houdt de Overeenkomst op van toepassing te zijn (artikel 104).

De Overeenkomst treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand na de datum waarop de Partijen elkaar kennis geven dat de procedures van bekrachtiging zijn voltooid (artikel 107).

Bij inwerkingtreding vervangt deze Overeenkomst de samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Koninkrijk Jordanië en de Overeenkomst tussen de lidstaten van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en het Koninkrijk Jordanië, beide ondertekend te Brussel op 18 januari 1977 (artikel 107).

4. 3. Advies van de Raad van State

In haar advies formuleert de Raad van State een drietal legistische opmerkingen op het voorontwerp van decreet. Die werden verwerkt in het voorliggende ontwerp van decreet.

Verder merkt de Raad van State op dat het ontwerp van decreet voor advies aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR) en de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad) dient voorgelegd te worden. De Raad steunt daarbij respectievelijk op artikel 6, § 2, a), van het decreet van 27 juni 1985 op de SERV, artikel 156, § 2, van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs II en artikel 4, § 2, van het decreet van 29 april 1991 tot instelling van de MINA-raad.

De adviesprocedure voor deze organen is in dit geval echter niet verplichtend om de volgende redenen.

Het voorliggende ontwerp van decreet houdt op zichzelf geen regelgeving in. Men stelt namelijk vast dat dit ontwerp van decreet tot instemming met een verdrag uitsluitend een decreet van hoog toezicht vanwege het Vlaams Parlement is. Artikel 167 van de Grondwet bepaalt immers dat regeringen verdragen sluiten. Het betrokken parlement dient echter zijn instemming met het verdrag te geven met het oog op de inwerkingtreding.

Vervolgens dient opgemerkt te worden dat de voorliggende Overeenkomst zelf een kaderovereenkomst is, waarbij vooral een structuur en modaliteiten voor verdere samenwerking worden voorzien. Het verdrag wijzigt geenszins de interne regelgeving in de domeinen waarvoor de vernoemde adviesorganen bevoegd zijn. Ook de nog op te maken programma's in uitvoering van het verdrag kunnen niet regelgevend zijn en zullen geenszins de vigerende wetgeving in Vlaanderen beïnvloeden. Ze zullen enkel samenwerkingsverbanden tot stand brengen of voortzetten.

Wat specifiek de VLOR betreft, kan verder opgemerkt worden dat artikel 156, § 2, 1°, van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs II bepaalt dat het advies van de VLOR dient ingewonnen te worden over verdragen die betrekking hebben op onderwijs. Uit artikel 156, § 1, tweede lid, van het decreet blijkt echter dat de beoogde ontwerpen van decreet die voor advies aan de VLOK dienen te worden voorgelegd, regelgevende decreten zijn die betrekking hebben op alle aangelegenheden bedoeld in artikel 127, § 1, van de Grondwet. Zoals hierboven werd uitgelegd, houdt het voorliggende ontwerp van decreet echter geen regelgeving in. Het gaat hier namelijk om een ontwerp van decreet tot instemming met een verdrag, dat een decreet van hoog toezicht vanwege het Vlaams Parlement is. Het advies van de Vlaamse Onderwijsraad dient bijgevolg niet ingewonnen te worden.

Er kan ten slotte op gewezen worden dat de Overeenkomst de vroegere samenwerkingsovereen-

komst van 1977 vervangt en dat er geen fundamentele wijzigingen optreden in de verbintenissen van Vlaanderen ten opzichte van Jordanië. Met het oog op de gemaakte afspraken tussen de lidstaten van de EU om de Overeenkomst te ratificeren en gelet op de vereiste loyauteit tussen de EU-lidstaten, vraag ik aan het Vlaams Parlement dat het met dit decreet instemt.

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAEL

VOORONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING.

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering ;

Na beraadslaging,

BESLUIT,

De minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, is ermee belast bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

Artikel 2

De Euromediterrane overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië anderzijds, ondertekend in Brussel op 24 november 1997, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel.

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAELE

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie,*

Steve STEVAERT

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen,

Mieke VOGELS

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking,

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme,

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,

Johan SAUWENS

De Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media,

Dirk VAN MECHELEN

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, is ermee belast bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

Artikel 2

De Euro-mediterrane overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië anderzijds, de bijlagen 1 tot VII, de protocollen 1 tot 4 en de slotakte, ondertekend in Brussel op 24 november 1997, zullen volkomen gevolg hebben.

Brussel, 1 juni 2001.

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAEL